

Den här fanficen skrevs med hjälp av DobbyConlines deltagare, som fick bidra med ord, som i en adjektivhistoria. Kan du lista ut vilka ord deltagarna bidrog med?

Draco vaknade med ett snyggt ryck. Åh nej! Hen hade suttit och pluggat i gräset borta vid svartsjön på lunchrasten och råkat somna. Nu skulle hen komma försent till sin lektion i Spådomskonst! Hen famlade runt i gräset och samlade snabbt upp sina utspridda saker i famnen och började springa.

- Nedrans! tänkte hen. Om det ändå hade varit vad som helst jag var försenad till förutom det här!

Sist hen hade lektion i Spådomskonst så hade hen skrattat alldeles för mycket och fått en rejäl utskällning. Hen var alltså inte på lärarens goda sida och idag var sista dagen att lämna in en mycket viktig läxa om varför Harry är cool. Om inte läxan kom in idag skulle hen behöva läsa om kursen nästa termin och det var hen verkligen inte sugen på.

Skolområdet var fullt av elever i rörelse. Elever på väg till och ifrån lektioner, elever som åt, umgicks och ägnade sig åt fritidsaktiviteter. Nu var dörren till entréhallen i sikte. Puh! Hen skulle inte komma försent ändå, tur att hen var så snabb på att springa! Hen saktade ner farten och började gå i stadig takt.

- Nu ska vi se, här har jag mina läroböcker, min fjäderpenna, min ost, min trollstav, men-

Kunde det vara sant?! Hen hade glömt det viktigaste av allt. Pergamenten med den livsviktiga läxan! Jädrans kackerlacka och spindelspott!!!! Det fanns inget att göra förutom att springa tillbaka och hämta uppsatsen.

När Draco kom anfådd fram till platsen vid sjön där hen suttit och sovit förut möttes hen av ett rosa gäng som satt och handarbetade, pysslade och övade på slagord.

- Ropen skalla speglar år alla!! Ropen skalla -
- Hej hej hej hej ursäkta att jag eh avbryter men jag satt här för 5 minuter sedan och jag tror jag glömde några pergament här har ni sett dem?

Alla tittade sig omkring stressigt, det låg fullt av pergament och kartongbitar med olika viktiga meddelanden på överallt. Alla hjälptes åt att leta.

- Här jag tror jag har hittat dem! Ropade en elev med långt hår och en fin katt i famnen.

Eleven höll upp en bunt pergament med Dracos handstil på.

- Åh tack så hjärtligt!

Draco tog emot sin läxa från eleven och vände sig om och började springa därifrån. Hen märkte att det stod "kasta på en strumpa - befria en husalf!" med stora bokstäver på baksidan. Okej, läxan är inte så prydlig men den går att tyda i alla fall. Jag kommer bli lite sen men jag kommer i alla fall komma till lektionen med en färdig och välgjord läxa, tänkte Draco.

När plötsligt -

SPLASH!!!!!!!!!! Hen stannade upp.

Hen kunde inte tro det. Hen och alla hens tillhörigheter hade blivit sprayade med något illaluktande och var alldeles genomblöta. Innan hen ens hade öppnat ögonen hörde hen såväl gapskratt som oroat viskande och ursäktande röster. En person med brungrönt hår och magisk simglasögon kom fram och la sin hand på hens navel.

- Åh! Hahaha, asså förlåt, oj förlåt verkligen men hahaha.
- Vad. Har. Ni. Gjort?!?!?!?!?!? utbrast hen i ilska.
- Asså, oj, asså vi spelade bara lite, du var faktiskt mitt i vårt spel här. Asså vi kunde ju inte veta att du skulle komma springandes, vi kastade bara lite gobsten liksom.

Draco sa ingenting utan stirrade bara ilsket på personen.

- Oj asså oj alla dina grejer är alldeles blöta va? Oj liksom... men asså du jag har en polare som kan ordna det där! Följ med mig!

Draco hade inget bättre alternativ och var ärligt lite granna i chocktillstånd så hen följde bara med den till synes galna personen till dens så kallade polare. De gick raskt in genom entréhallen och in i stora salen. Det var elever lite överallt utspridda runt långborden. Vissa åt sen lunch, vissa spelade spel, vissa satt och bubblade och vissa... duellerade? Längst bort i stora salen stod några elever uppe på borden med trollstavarna framme.

- Expelliarmus!!! skrek en elev med lockigt blont hår och skuttade med sin trollstav mot en kamrat mycket mer än Draco någonsin sett någon skutta vid expelliarmus.

Draco och hens nyfunne simglasögonbeklädde vän verkade gå rakt emot de duellerande. Den simglasögonbeklädde bumpade till Dracos axel lite grann med sin egen och nickade mot den skrikande, skuttande eleven.

- Det där är min polare seru. Hon är sviingrym på trollformler skaru se. Hon fixar dina blöta papper på ett nafs nemas problemas.

Draco sa ingenting. Hen fokuserade väldigt mycket på att inte andas för mycket för att undvika den stinkande lukten som hen själv och hens tillhörigheter utsöndrade. När de kom fram till bordet där de duellerande stod hoppade den överdrivet viftande eleven ner från bordet och hon och den simglasögonbeklädde gjorde ett tufft handslag. Situationen förklarades.

- Serr?!? Ni sprejade ner en främling med era gobstenar?! Hahaha. Jomen du det här ordnar jag på dirr serrö. Jag lärde mig nämligen den här trollformeln, det är en så kallad varm-luft-trollformel, efter att jag lattjat lite med några polare på stranden va, och mina braxer blev alldeles genombl-

Draco tog sig äntligen i kragen och insåg att hen stod här genomblöt i stora salen och var jätteförsenad till ämne på hogwarts och kanske måste läsa om kursen.

- Nu är det så att jag har ganska bråttom!!!!!! Om du kan hjälpa mig är jag jättetacksam men du får gärna sätta fart!

De båda vännerna utbytte en syrlig blick med varandra. Utan att säga något mer så lyfte den lockiga sin trollstav mot Draco och uttalade en trollformel. Draco blev överväldigad av en hård storm av otrolig luft, under några sekunder var det svårt att andas. Och sedan, utav magi, var hen helt och hållet torr. Åhh, ja! Jag kanske kan lämna in min läxa ändå, tänkte hen.

- Tack! Tusen tack! Ropade Draco och rusade konstigt därifrån. Hen kände på sina pergament och böcker och de var helt torra.

Fortfarande springandes vände hen sig om och vinkade,

- Återigen, tack! Jag är helt torr! Jag kommer kunna lämna in min lä-

KROCK!

- Ribbit!

Nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej!!!!!! Draco hade sprungit rakt in i en grupp bestående av några elever och några...paddor? Draco och den personen som hen hade krockat med hade fallit till golvet och båda två plus en stor klibbig padda som personen hade burit på satt nu med rumpen rakt på det kalla stengolvet.

- Men kära nån hur gick det?! Blev du skadad? sa personen, som hade långt brunt hår med gröna toppar och en otrolig klang i rösten.
- Nej!!!!

Draco var nu så stressad att hen inte kunde ta sitt förnuft till fånga och vara lite vänlig. Hen bara samlade sig, ställde sig upp och sprang, sprang så fort benen bar upp för trapporna, genom korridorerna och till sist! In i klassrummet.

När Draco smällde upp dörren var lektionen precis slut. Alla elever höll på att samla ihop sina böcker och sin låda och läraren stod vid katedern med armarna i kors och ondska i blicken. Draco gick festligt fram till katedern.

- Ursäkta professorn. Jag ber så mycket om ursäkt. Du har ingen aning om vad jag har varit med om. Fast det var mitt fel till att börja med, fast mycket av det var inte mitt fel, och jag menade aldrig att komma försent och jag har jättemycket respekt för din undervisning och jag har gjort läxan jag gjorde den i tid jag lovar. Jag lovar jag lovar jag lovar.

Professorn tittade bara ner på Draco som om hen vore en enhörning och väntade på att hen skulle fortsätta.

- Jo, jag undrar professorn, jag vet att jag har missat lektionen. Men kan inte professorn vara så snäll och ta emot min läxa, jag lämnar ju ändå in den på rätt lektion. Åh snälla, cute professorn.
- För all del, barn. Ta hit läxan då.

Draco tittade ner i golvet och räckte fram pergamenten med läxan till professorn.

Professorn sa ingenting. Efter några otroligt stela sekunder tittade Draco upp och såg att professorn tittade på hen som om hen vore en enhörning.

- Ska det är föreställa ett skämt Draco?
- Nej professorn, jag gjorde mitt bästa, jag trodde det var ganska bra, jag-

Professorn vände på bunten med pergament och höll upp dem för Draco. Det var ett fyrstämmigt arrangemang av "Double, double, toil and trouble".